Dosarul nr. 3-1865/2025
2-25104981-12-3-23072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 mai 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefieri Olga Topalov

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Peregudov Denis către Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și Ministerul Afacerilor Interne al RM privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, impunerea la acțiune și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La data de 23 iulie 2025, Peregudov Denis a depus o cerere de chemare în judecată către Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și Ministerul Afacerilor Interne al RM privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, impunerea la acțiune și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 13 februarie 1992, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a pronunțat sentința nr. 1-91/92 prin care la recunoscut vinovat pe Peregudov Denis de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 120 alin.(2) Cod Penal (red. 1961) și a stabilit o pedeapsă de privațiune de libertate pe un termen de 2 ani, cu amânarea executării pedepsei pe un termen de 1 an.

În perioada de la 13.02.1992 și pînă în prezent Peregudov Denis nu a săvârșit alte infracțiuni.

La data de 09.08.2024, Peregudov Denis a primit de la Serviciului Tehnologii Informaționale al MAI un certificat de cazier detaliat în care se indică că în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova este înscrisă următoarea informație cu caracter criminal: la 06.11.1991, pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de al. 2 art. 120 "sustragerea averii proprietarului prin jaf" Cod Penal (redacția anului 1961), Direcția afaceri interne a raionului Frunze (la momentul actual - Comisariatul de poliție Buiucani) a or. Chișinău a fost intentată cauza penală nr. 1991032291, care, ulterior, a fost transmisă pentru examinare în instanța de judecată. La 13.02.1992, de către Judecătoria raionului Frunze (la momentul actual Judecătoria Buiucani) or. Chișinău, persoana a fost condamnată cu privațiune de libertate pe un termen de 2 (doi) ani, cu aplicarea art. 44/1 Cod penal, executarea pedepsei a fost amânată pe un termen de un an.

Conform informației eliberate de Inspectoratul de politie Buiucani, începând cu 13.02.1992 și pînă în prezent Peregudov Denis nu a săvârșit alte infracțiuni.

Astfel, Peregudov Denis nu are antecedente penale și nu se află în căutare.

Cu toate acestea, Peregudov Denis nu poate primi certificat de cazier detaliat, fără mențiunea infracțiunii pentru săvârșirea cărora au fost stinse antecedentele penale încă în anul

1993, fapt ce face imposibilă exercitarea drepturilor sale legale și anume primirea cetățeniei Canadei și stabilirea cu traiul în această țară. De asemenea acest fapt încalcă dreptul lui Peregudov Denis la viață privată.

La data de 12.05.2025 a depus la MAI și STI al MAI o petiție (număr de intrare Avc.S-181/25) prin care a solicitat: Radierea din Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova a informați ei despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13 februarie 1992; Eliberarea lui Peregudov Denis a certificatului de cazier detaliat, fără indicarea informațiilor despre infracțiunea pentru săvârșirea cărora au fost stinse antecedentele penale încă în anul 1993.

La data de 14.05.2025, prin răspunsul nr. 8/c-1-Avc.S-181/25, STI al MAI i-a comunicat că cererea nu poate fi executată și este lipsită de temei juridic.

La data de 13.06.2025, a depus la MAI al RM și STI al MAI cerere prealabilă.

La data de 24.06.2025, a recepționat răspunsul STI al MAI nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23 iunie 2025, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

La data de 22.06.2025, a recepționat răspunsul MAI nr. 22/2525 din 17 iulie 2025 prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

În drept, își întemeiază cererea pe dispozițiile următoarelor prevederi legale: art. 4, 16, 27, 28, 54 din Constituția Republicii Moldova.

Susține că, art. 54 alin. (1) p. 4) Cod penal (redacția 1961) stabilea că se consideră ca neavând antecedente penale persoanele care au fost condamnate la privațiune de libertate cu aplicarea articolului 44/1 din prezentul Cod, dacă în decursul termenului de amînare a executării sentinței nu vor săvîrși o nouă infracțiune și față de ele sentința pronunțată nu va fi pusă în executare în modul stabilit.

Conform prevederilor art. 111 Cod penal (redacția 2002), stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

În conformitate cu art. 4 din Legea cu privire la registre nr. 71 din 22 martie 2007, crearea și ținerea registrelor se efectuează în baza următoarelor principii: protecția drepturilor persoanelor fizice și juridice; protecția datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice.

Conform art. 21 din aceeași Lege, la ținerea registrelor ce conțin date cu caracter personal vor fi respectate cu strictețe drepturile și libertățile omului. Modul de colectare, prelucrare, păstrare și utilizare a datelor cu caracter personal în registrele de stat se stabilește de lege.

Consideră că, păstrarea în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova a informației despre o infracțiune pentru care antecedentele penale au fost stinse și eliberarea terțelor persoane prin eliberarea certificatului de cazier detaliat, a unor astfel de informații, încalcă drepturile lui Peregudov Denis stabilite în art. 8 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 27 din Constituția RM ș.a. și NU constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

De asemenea consideră că eliberarea prin emiterea certificatului de cazier detaliat lui Peregudov Denis a informației despre condamnări cu antecedente penale stinse este o măsură restrictivă neprevăzută de lege și neproporțională.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea răspunsului nr. 8/c-1-Avc.S-181/25 din 14.05.2025 emis de STI al MAI, obligarea Ministerului Afacerilor Interne al RM și STI al MAI să radieze din Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova a

informației despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13 februarie 1992 și obligarea Ministerului Afacerilor Interne al RM și STI al MAI să elibereze lui Peregudov Denis certificat de cazier detaliat, fără indicarea informațiilor despre infracțiunea pentru săvârșirea cărora au fost stinse antecedentele penale încă în anul 1993.

La data de 08 septembrie 2025, din partea autorității publice pârâte Ministerul Afacerilor Interne a parvenit referința pe marginea acțiunii, prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d.41,42-45)

În motivarea referinței a indicat că, la data de 12.05.2025, reprezentantul reclamantului avocatul Stegărescu Lilian a depus la Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI cererea cu referire la radierea informației din Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova" (în continuare - SIA RICC), precum și eliberarea certificatului de cazier detaliat fără mențiunile cu privire la faptul prezenței înscrisurilor în SIA RICC privind antecedentele penale stinse și nestinse, precum și informația despre anunțarea în căutare a persoanelor, în privința cet Denis Peregudov.

Prin răspunsul nr. 8/6-1-Avs. S-181/2025 din 14.05.2025, Serviciul Tehnologii Informaționale a respins solicitările înaintate.

La data de 13.06.2025 reprezentantul reclamantului a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea răspunsului sus-menționat, radierea din SIA RICC a informației despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13 februarie 1992, eliberarea certificatului de cazier detaliat, fără indicarea informațiilor despre infracțiunile pentru săvârșirea cărora au fost stinse antecedentele penale încă în anul 1993.

Prin răspunsul nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23.06.2025, Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată.

Ministerul Afacerilor Interne, ca autoritatea publică ierarhic superioară, a examinat solicitările reclamantului prin prisma art. 168 din Codul administrativ, analizând toate circumstanțele de fapt și de drept relevante speței și a constatat lipsa viciilor ce duc la anularea actului administrativ (răspunsul nr. 22/2525 din 17.07.2025).

La 23.07.2025, reclamantul a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Afacerilor Interne și Serviciului Tehnologii Informaționale al MAI.

Ministerul Afacerilor Interne nu recunoaște pretențiile înaintate și pledează pentru respingerea acestora ca fiind neîntemeiate, reieșind din următoarele.

Crearea și ținerea SIA RICC este reglementată de următoarele acte normative: 1. Legea nr. 216/2003 cu privire la Sistemul informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni; 2. Concepția Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice", aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 633/2007; 3. Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului Informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice", aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 328/2012, - precum și alte acte normative, care fac parte din domeniul formării și utilizării resurselor informaționale de stat, protecției datelor cu caracter personal etc.

În conformitate cu art. 2 din Legea nr. 216/2003 cu privire la Sistemul informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, acest sistem reprezintă ansamblu format din resurse tehnice și de program ale tehnologiei informației și comunicației, din resurse umane, din proceduri, mijloace și

metodologii de acumulare și utilizare a informației cu caracter criminal, destinat colectării, stocării, prelucrării, transmiterii și utilizării informației, precum și evidenței unice a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni.

SIA RICC include totalitatea informației sistematizate cu caracter criminal, parvenită de la participanții la Sistem, și este destinat să asigure, în conformitate cu funcțiile ce-i revin, suportul informațional al activității organelor de drept, în scopul menținerii ordinii de drept și combaterii criminalității și corupției.

Pe baza acestui sistem a fost instituit Registrul informației criminalistice și criminologice (în continuare - Registru), care constituie o resursă informațională specializată, incluzând totalitatea informațiilor sistematizate cu caracter criminal.

Unele din principiile de bază ale Registrului, reglementate de cadrul normativ menționat sunt: - principiul legalității, care prevede crearea și exploatarea Registrului în conformitate cu legislația; - principiul respectării drepturilor omului, care prevede exploatarea Registrului în strictă conformitate cu cerințele actelor normative naționale si ale tratatelor internaționale în domeniul drepturilor omului la care Republica Moldova este parte; - principiul integrității, plenitudinii și veridicității datelor, care reprezintă starea în care datele își păstrează conținutul și interpretarea uniformă în anumite situații neprevăzute, în conformitate cu documentele normative și obiectul real al evidenței.

În conformitate cu art. 2 al Legii nr. 216/2003, participanți la Sistem sunt subdiviziunile specializate care exercită activitatea specială de investigații, autoritățile/organele care conduc și/sau exercită urmărirea penală, instanțele judecătorești și organele de executare a pedepselor penale.

Se subliniază că păstrarea acestor informații este necesară pentru prevenirea și combaterea infracționalității, pentru buna desfășurare a activității operative ale organelor de drept, precum și pentru asigurarea executării pedepselor penale.

Conform pct. 4 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 328/2012, Registrul constituie unica sursă oficială de informații cu caracter criminal pentru participanții autorizați (organe de urmărire penală, de conducere și exercitare a urmăririi penale, instanțe judecătorești, organe de probațiune și organe de executare a pedepsei penale), precum și pentru sistemele informaționale ale autorităților administrației publice centrale care utilizează și prelucrează astfel de tipuri de date. Informațiile din Registru sunt considerate corecte și veridice până la proba contrarie.

Potrivit pct. 15 și 18 din același Regulament, introducerea datelor în Registru se efectuează în baza datelor din documentele transmise de participanți, atât pe hârtie, cât și în format electronic, iar radierea acestora este permisă doar în cazul în care datele se dovedesc a fi incorecte și neveridice. Radierea se efectuează de către administratorul Registrului în baza documentelor confirmative, cu respectarea strictă a cerințelor privind protecția datelor cu caracter personal. Radierea datelor se face prin inserarea unei note speciale și nu reprezintă excluderea fizică a datelor din Registru.

La caz sunt relevante și prevederile art. 8 al Legii prenotate care prevede că, informația se stochează în Sistem în ordine cronologică, cu păstrarea datelor inițiale și salvarea celor actualizate. Informația conținută în Sistem poate fi rectificată, modificată și completată în baza datelor din diferite acte de evidență primară și din alți purtători de informație.

Astfel, modalitatea de păstrare a datelor asigură posibilitatea obținerii datelor despre obiect la o etapă determinată de timp, iar procesului de radiere este supusă numai informația neveridică, care nu corespunde materialelor cauzei penale (pct. 18 din HG nr.328/2012).

În circumstanțele sus relatate, consideră neîntemeiată solicitarea reclamantului cu referire la radierea informația în privința acestuia din Registrul informației criminalistice și criminologice, întrucât nici Legea nr. 216/2003, nici Hotărârea Guvernului nr. 328/2012 nu prevăd posibilitatea radierii acestor informații în cazul stingerii antecedentului penal. Ambele acte normative reglementează păstrarea tuturor informațiilor cu caracter criminal, indiferent de stingerea ulterioară a consecințelor juridice ale condamnării.

Subsidiar, atrage atenția asupra prevederilor pct. 5-7 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice", aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 328/2012, proprietarul Registrului este statul, posesorul - Ministerul Afacerilor Interne, iar deținătorul - Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI.

Posesorul asigură condițiile juridice, organizatorice și financiare pentru crearea și ținerea acestuia, iar deținătorul administrează Registrul și rezolvă de sine stătător toate problemele privind funcționarea acestuia, cu excepția chestiunilor care, potrivit Regulamentului, țin de competența altor participanți la Registru.

În conformitate cu pct. 2 și 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Serviciului Tehnologii Informaționale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 317/2020, Serviciul Tehnologii Informaționale (în continuare - Serviciu) este o autoritate administrativă în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care asigură administrarea, menținerea și dezvoltarea infrastructurii de tehnologie a informației și comunicațiilor a acestuia, prestarea serviciilor ce țin de eliberarea actelor și informației din domeniile sale de activitate, precum și implementarea politicii statului în domeniul aferent tehnologiei informației și comunicațiilor în sfera de competență a Ministerului.

Serviciul este persoană juridică de drept public cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în municipiul Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat a Republicii Moldova și denumirea sa, de conturi trezoreriale, precum și de alte atribute specifice autorităților publice, stabilite de legislație.

Potrivit pct. 2 și 3 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 693 din 30.08.2017, Ministerul Afacerilor Interne este organul central de specialitate al administrației publice care asigură realizarea politicii guvernamentale în domeniile de activitate ce îi sunt încredințate și este persoană juridică de drept public, cu sediul în municipiul Chișinău, și dispune de denumire, de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova, de conturi trezoreriale, precum și de alte atribute specifice autorităților publice, stabilite în legislație.

Astfel, Serviciul Tehnologii Informaționale și Ministerul Afacerilor Interne sunt persoane juridice distincte cu atribuții diferite.

Ca urmare, Ministerul Afacerilor Interne nu poate fi obligat la radierea informației din SIA RICC, or, deținătorul Registrului este Serviciul Tehnologii Informaționale care administrează Registrul și rezolvă de sine stătător toate problemele privind funcționarea acestuia.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă solicită respingerea pretențiilor înaintate Ministerului Afacerilor Interne, ca fiind neîntemeiate.

La data de 10 septembrie 2025, din partea autorității publice pârâte Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne a parvenit referința pe marginea acțiunii, prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d.47-52)

În motivarea referinței a indicat că, la 09 august 2024, STI al MAI a eliberat, la cerere, certificatul de cazier detaliat cet. Denis Peregudov.

La caz, de către STI al MAI a fost examinată petiția înaintată de către avocatul Lilian Stegarescu, în interesele cet. Denis Peregudov, înregistrată la data de 12.05.2025 cu nr. Avc.S-181/25, prin care se solicită radierea din Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice" (în continuare - SIA RICC) a informației despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13.02.1992, precum și eliberarea ultimului certificat de cazier detaliat, fără indicarea informațiilor despre infracțiunea pentru săvârșirea cărora au fost stinse antecedentele penale cu caracter criminogen, din motiv că la moment antecedentele penale sunt stinse.

Prin răspunsul nr. 8/6-1-Avc.S-181/25 din 14 mai 2025, STI al MAI a informat petiționarul/reclamantul că, potrivit Legii nr. 216/2003 cu privire la Sistemul informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, toată informația cu caracter criminal se înregistrează în SIA RICC în ordine cronologică și procesului de radiere este supusă doar informația neveridică, care nu corespunde materialelor cauzei penale, astfel solicitarea este lipsită de temei juridic și se respinge ca fiind neîntemeiată.

La 13 iunie 2025, avocatul Lilian Stegarescu, în interesele cet. Denis Peregudov a înaintat către STI al MAI cererea prealabilă înregistrată cu nr. Avc.S-236/2025 prin care se solicită anularea răspunsului nr. 8/6-l-Avc.S-181/25 din 14 mai 2025 emis de STI al MAI; radierea din Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice" (în continuare - SI A RICC) a informației despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13.02.1992, precum și eliberarea ultimului certificat de cazier detaliat, fără indicarea informațiilor despre infracțiunea pentru săvârșirea cărora au fost stinse antecedentele penale cu caracter criminogen, din motiv că antecedentele penale sunt stinse.

Prin răspunsul nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23 iunie 2025, STI al MAI a informat petiționarul/reclamantul despre menținerea poziției expuse prin răspunsul cu nr. 8/6-1- Avc.S-181/25 din 14 mai 2025 și respinge cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată.

Ulterior, nefiind de acord cu răspunsul emis de către STI al MAI la cererea prealabilă înaintată, la 23 iulie 2025 avocatul Lilian Stegarescu, în interesele cet. Denis Peregudov a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată.

STI al MAI nu recunoaște acțiunea înaintată, o consideră neîntemeiată, din considerentele ce urmează.

Susține că, în conformitate cu pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 633/2007 cu privire la aprobarea Concepției Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice", SIA RICC reprezintă resursa informațională specializată care include totalitatea informației sistematizate cu caracter criminal și care este format în baza Sistemului informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Registrul întrunește câteva baze de date și este destinat pentru formarea, acumularea, stocarea, actualizarea și analiza datelor despre starea criminalității și activitatea de combatere a acesteia în Republica Moldova.

Totodată, evidența unică a persoanelor care au săvârșit infracțiuni se efectuează de către STI al MAI centralizat, în formă de fișier operativ-informațional manual și automatizat, ca parte constitutivă a Băncii Centrale de Date a participanților la Sistemul informațional automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni (în continuare - Sistem), reglementat prin Legea nr« 216/2003.

Rezultând, participații la Sistem sunt: subdiviziunile specializate care exercită activitatea specială de investigații, autoritățile/organele care conduc și/sau exercită urmărirea penală, instanțele judecătorești și organele de executare a pedepselor penale.

În conformitate cu art. 20 din Legea nr. 216/2003, „în cadrul Sistemului se iau la evidență centralizată următoarele categorii de persoane: 1) persoanele care au săvârșit infracțiuni: a) condamnate pe teritoriul Republicii Moldova și pe teritoriile altor state; b) puse sub învinuire; c) liberate de răspundere penală sau de pedeapsă penală; e) date în urmărire generală de către organele de urmărire penală ale Republicii Moldova sau ale altor state; f) reținute și arestate pe teritoriul Republicii Moldova cu scopul extrădării; g) reținute ca fiind bănuite de săvârșirea unei infracțiuni; 1}) persoanele anunțate în căutare (dispărute fără urmă, debitori, bolnavi psihic care se eschivează de la măsurile de constrângere cu caracter medical etc.); 2) persoanele luate la evidență specială în scopul profilaxiei infracționalității. ”

În scopul executării Legii nr. 216/2003, la 24 mai 2012, Guvernul Republicii Moldova a adoptat hotărârea nr. 328 prin care a fost aprobat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”.

Potrivit pct. 3 din Regulamentul menționat „Registrul informației criminalistice și criminologice ca resursă informațională specializată, formată pe baza Sistemului informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, include totalitatea informației sistematizate cu caracter criminal”

Conform pct. 4 din același Regulament „Registrul creează un spațiu informațional unitar și constituie unica sursă oficială de informații cu caracter criminal pentru participanții la Registru și pentru toate sistemele informaționale ale autorităților administrației publice centrale care utilizează și prelucrează astfel de tipuri de date. Datele Registrului se consideră corecte și veridice până la proba contrarie.”

Introducerea datelor în SIA RICC se efectuează în baza datelor din documentele transmise de participanții la Sistem (organele de urmărire penală, de conducere și exercitare a urmăririi penale, instanțele judecătorești, organele de probațiune și organele de executare a pedepsei privative de libertate), atât pe hârtie, cât și în format electronic, normă stabilită în pct. 15 din Regulamentul, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 328/2012. Prin urmare, informațiile notate în Registru sunt considerate autentice și veridice.

Susține că, însăși procedura evidenței unice a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, a rezultatelor examinării cauzelor penale și modul de completare și prezentare a actelor de evidență primară, având ca destinatar organele procuraturii, organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, organele care pun în executare hotărârile cu caracter penal, organele și instituțiile statale și nestatale, persoanele fizice și juridice, în limitele stabilite de legislație, organele similare acestora din alte state cu care au fost încheiate acorduri respective este reglementată de instrucțiunile aprobate prin Ordinul comun nr. 198/84/11/166/10/2-30/40 din 4 mai 20Q7 (aprobat de către Ministerul Justiției, Procurorul General, Ministerul Afacerilor Interne, Directorul Serviciului Vamal, Directorul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției - actualmente CNA).

Totodată, conform pct. 15 din Ordinul comun nr. 198/84/11/166/10/2-30/40 din 4 mai 2007, documentele de evidență primară (fișele de forma 1-pf, 1-pj și cazierul judiciar), completate și semnate în modul stabilit de prezentele Instrucțiuni, după parvenirea în subdiviziunea de evidență se înregistrează în Registrul de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale, a persoanelor care au săvârșit infracțiuni și a materialelor cu privire la infracțiuni, se introduce în bazele respective de date și se transmit prin rețeaua de telecomunicații la STI al MAI în termen de 24 ore după primirea de la organele procuraturii sau de la instanța de judecată. După înregistrarea și introducerea în bazele de date, fișele de forma 1-pf și 1-pj se expediază la STI al MAI în termen de cel mult 2 zile de la data primirii.

Or, potrivit prevederilor enunțate, se desprinde că orice informație cu caracter criminogen urmează a fi notată în Registrul informației criminalistice și criminologice.

Conform ordinului comun prenotat, indiferent de soluția adoptată (sentință de încetare, de achitare sau de condamnare; ordonanță de scoatere de sub urmărire penală, de clasare sau de încetare) instanța de judecată sau, după caz, procurorul este obligat să trimită (în termen de 24 ore) actul adoptat STI al MAI pentru notarea datelor în Registrul informației criminalistice și criminologice.

În același timp, atât Legea nr. 216/2003, cât și Hotărârea Guvernului nr. 328/2012 nu prevede posibilitatea radierii sau a distrugerii informației cu caracter criminogen, ci doar a actualizării acesteia. La această informație au acces, în esență, organele abilitate cu investigarea infracțiunilor. Ea ajută organele abilitate la justa soluționare a unor cauze penale. Prin notarea informației criminalistice și criminologice se urmărește un scop legitim: de a duce evidența infracțiunilor săvârșite și existența și/sau stingerea antecedentelor și, prin urmare, este vorba de un interes public.

În speța dedusă judecății, se atestă că, însăși reclamantul indică în cererea de chemare în judecată la faptul că, „La 13 februarie 1992, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău-a pronunțat sentința nr. 1-91/92 prin care l-a recunoscut pe Peregudov Denis de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 120 alin. (2) Cod Penal (redacția anului 1961) și a stabilit o pedeapsă de privațiune de libertate pe un termen de 2 ani, cu amânarea executării pedepsei pe un termen de 1 an.”

Notează că, într-adevăr se atestă că, în privința lui Peregudov Denis, în SIA RICC este înscrisă următoarea informație cu caracter criminogen: la 06.11.1991, pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de alin. (2) art. 120 „sustragerea averii proprietarului prin jaf” Cod Penal (redacția anului 1961), Direcția afaceri interne a raionului Frunze (la momentul actual - Inspectoratul de Poliție Buiucani) a or. Chișinău a fost intentată cauza penală nr. 1991032291, care, ulterior a fost transmisă pentru examinare în instanța de judecată. La 13.02.1992, de către Judecătoria raionului Frunze (la momentul actual - Judecătoria Buiucani) or. Chișinău, persoana a fost condamnată cu privațiune de libertate pe un termen de 2 (doi) ani, cu aplicarea art. 44/1 Cod Penal, executarea pedepsei a fost amânată pe un termen de un an.”

Astfel, confirmă cu certitudine că, înscrierile în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova au fost făcute în baza documentelor de evidență primară și sunt veridice.

Mai mult, însăși reclamantul a prezentat personal instanței de judecată Certificatul de cazier detaliat seria/numărul CJAC-24-095151 emis la 09 august 2024 în care se conțin înscrisurile menționate supra privind prezența în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova a informației cu caracter criminogen în privința sa.

La caz, referitor la solicitarea reclamantului cu privire la radierea informației din Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova în privința sa, comunică că STI al MAI prin răspunsul nr. 8/6-1-Avc.S-181/25 din 14 mai 2025 i-a adus la cunoștința acestuia că, art. 8 din Legea nr. 216/2003 prevede exhaustiv modalitățile de actualizare a informației cu caracter criminal: rectificarea, modificarea și completarea, care pot fi efectuate în procesul urmăririi penale, examinării judiciare, precum și pe parcursul executării pedepsei privative de libertate, în baza datelor din diferite acte de evidență primară parvenite ulterior. Procesului de radiere este supusă numai informația neveridică, care nu corespunde materialelor cauzei penale.

Totodată, potrivit alin. (2) al art. 6 din Legea 71/2007 cu privire la registre, datele registrului se consideră corecte și veridice până la proba contrarie, în modul prevăzut de lege, iar potrivit alin. (9) al art. 19 din Legea prenotată datele din registru trebuie să reflecte starea veridică și actuală a obiectelor registrului. Datele se păstrează în registru în ordine cronologică. Modalitatea de păstrare a datelor trebuie să asigure posibilitatea obținerii datelor despre obiect la o etapă determinată de timp.

În același timp, potrivit art. 2 al Legii nr. 216/2003 cu privire la Sistemul informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, sunt eliberate două tipuri de documente: - Cazier judiciar - document oficial în care se consemnează faptul prezenței înscrierilor în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova, luându-se în considerație stingerea antecedentelor penale și/sau aflarea persoanei sub urmărire penală; - Certificat de cazier detaliat - document oficial în care se consemnează faptul prezenței înscrierilor în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova privind tragerea la răspundere penală și rezultatele examinării cauzelor penale, informația privind antecedentele penale stinse și nestinse ale unei persoane, precum și informația despre anunțarea în căutare a persoanelor.

În această ordine de idei, stingerea antecedentelor penale se ia în considerație doar la perfectarea certificatelor de cazier judiciar, ceea ce nu este prevăzut pentru certificatele de cazier detaliat.

Prin urmare, în scopul nereflectării informației din SIA RICC în cazier, reclamantul urma să solicite eliberarea cazierului judiciar și nu a certificatului de cazier detaliat. Or, radierea informației din Registru, reflectată în Certificatul de cazier detaliat seria/numărul CJAC-24-095151 emis la 09 august 2024 ar veni în contradicție cu prevederile legale menționate.

De altfel, reiterează că, potrivit Ordinului MAI nr. 306/2023 cu privire la aprobarea Instrucțiunii privind ordinea de eliberare a cazierelor judiciare, certificatelor de caziere detaliate, cazierelor contravenționale și altor certificate de către STI al MAI, stingerea antecedentelor penale se ia în considerație doar la perfectarea certificatelor de cazier judiciar, ceea ce nu este prevăzut pentru certificatele de cazier detaliat. Astfel, solicitarea obligării STI al MAI să elibereze certificatul de cazier detaliat fără mențiuni despre cauzele penale, este lipsită de temei juridic. Or, în certificatul de cazier detaliat seria/numărul CJAC-24-Q95151 emis la 09 august 2024 sunt făcute înscrisuri privitor la tragerea la răspundere penală și rezultatele examinării cauzelor penale.

Generalizând, potrivit prevederilor Legii nr.216/2003 cu privire la Sistemul informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni; Hotărârii Guvernului nr. 328/2012 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice; Hotărârii Guvernului nr.896/2014 privind aprobarea Nomenclatorului serviciilor contra plată și a tarifelor la acestea, precum și Regulamentului cu

privire la modul de formare și utilizare a mijloacelor speciale a subdiviziunilor MAI; Instrucțiunile privind ordinea de eliberare a cazierelor judiciare, cazierelor contravenționale și a altor certificate de către STI al MAI, aprobate prin Ordinul MAI nr.3 06/2023, cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă integral.

În ședința de judecată.

Reprezentantul reclamantului Peregudov Denis, avocatul Stegărescu Lilian a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată conform circumstanțelor de fapt și de drept invocate în cerere.

Reprezentantul autorității publice pârâte Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, Bardiucov Tatiana, a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată, din motivele de fapt și de drept expuse în referință.

Reprezentantul autorității publice pârâte Ministerul Afacerilor Interne al RM, Dragomir Oxana, a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată, din motivele de fapt și de drept expuse în referință.

Reclamantul Peregudov Denis, nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de către avocatul Stegărescu Lilian.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând acțiunea reclamantei Peregudov Denis, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept. Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Prin prisma art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce

nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Astfel, răspunsul nr. 8/6-1-Avc.S-181/25 din 14 mai 2025 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, răspunsul nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23 iunie 2025 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și răspunsul nr. 22/2525 din 17 iulie 2025 al Ministerului Afacerilor Interne al RM, sunt acte administrative individual defavorabile emise în privința reclamantului Peregudov Denis.

Instanța de judecată reține că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ prevede că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente. Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Astfel, reclamantul Peregudov Denis, este destinatarul actului administrativ individual defavorabil contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”. ”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea

în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, art. 20 Constituția Republicii Moldova, art. 39 din Codul administrativ).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Procuraturii Generale este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, deoarece aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul Peregudov Denis cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Mai mult, acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în realizare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ. Obiectul acțiunii în realizare constă în impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune.

În sensul enunțat, art. 209 din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

(2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

(3) Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

La data de 12 mai 2025, reclamantul s-a adresat cu cerere către Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și Ministerului Afacerilor Interne.

Prin răspunsul nr. 8/6-1-Avs.S-181/2025 din 14 mai 2025, Serviciul Tehnologii Informaționale a respins solicitările înaintate.

La data de 13 iunie 2025, reclamantul a depus cererea prealabilă prin care a solicitat anularea răspunsului.

Prin răspunsul nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23 iunie 2025, Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată.

Prin răspunsul nr. 22/2525 din 17 iulie 2025, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a respins cererea prealabilă, considerând că nu există temeiuri pentru anularea răspunsului contestat.

Astfel, urmează a fi reținut că acțiunea în contencios administrativ privind anularea răspunsului nr. 8/c-1-Avc.S-181/25 din 14.05.2025 emis de STI al MAI, obligarea Ministerului Afacerilor Interne al RM și STI al MAI să radieze din Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova a informației despre intentarea cauzei penale nr.

1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13 februarie 1992 și obligarea Ministerului Afacerilor Interne al RM și STI al MAI să elibereze lui Peregudov Denis certificat de cazier detaliat, fără indicarea informațiilor despre infracțiunea pentru săvârșirea cărora au fost stinse antecedentele penale, a fost înaintată la data de 23 iulie 2025, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul Peregudov Denis.

Ab initio, instanța de judecată a constatat că prin prisma prevederilor art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, motive de inadmisibilitate în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Peregudov Denis nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Aferent temeiniciei acțiunii.

În procesul examinării cauzei s-a stabilit că, prin sentința nr. 1-91/92 din 13 februarie 1992, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, l-a recunoscut vinovat pe PEREGUDOV DENIS de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 120 alin. (2) din Codul penal în redacția anului 1961 și i-a stabilit o pedeapsă privativă de libertate pe un termen de doi ani, cu amânarea executării pedepsei pe un termen de un an, în condițiile legii aplicabile la acel moment. (f.d. administrativ 3-9)

Potrivit răspunsului Inspectoratului de Poliție Buiucani din 03 aprilie 2025, începând cu data pronunțării sentinței (13.02.1992) și până la data emiterii actului, Peregudov Denis nu a mai săvârșit alte infracțiuni. (f.d. administrativ 13)

La data de 09 august 2024, Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne a eliberat reclamantului certificatul de cazier detaliat seria/numărul CJAC-24-095151, în care figurează informația privind intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și condamnarea acestuia prin sentința din 13 februarie 1992. (f.d. 21)

La data de 12 mai 2025, reclamantul, prin reprezentantul său, s-a adresat Serviciului Tehnologii Informaționale al MAI și Ministerului Afacerilor Interne cu o cerere prin care a solicitat radierea din Registrul informației criminalistice și criminologice a informației referitoare la cauza penală și condamnarea menționate, precum și eliberarea unui certificat de cazier detaliat fără indicarea acestor informații. (f.d. administrativ 1-2)

Prin răspunsul nr. 8/6-1-Avc.S-181/25 din 14 mai 2025, Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI a refuzat satisfacerea cererii, motivând că informațiile cu caracter criminal sunt înregistrate în ordine cronologică, iar radierea acestora este posibilă numai în cazul în care se constată că sunt neveridice și nu corespund materialelor cauzei penale. (f.d. administrativ 15-16)

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la 13 iunie 2025, reclamantul a depus o cerere prealabilă, solicitând anularea răspunsului și satisfacerea revendicărilor formulate inițial. (f.d. administrativ 18-20)

Prin răspunsul nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23 iunie 2025, Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI a respins cererea prealabilă, menținând poziția exprimată anterior. (f.d. administrativ 29)

Prin răspunsul nr. 22/2525 din 17 iulie 2025, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a respins cererea prealabilă, considerând că nu există temeiuri pentru anularea răspunsului contestat. (f.d. administrativ 30-31)

Prin urmare, la data de 23 iulie 2025, Peregudov Denis a depus o cerere de chemare în judecată către Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și Ministerul Afacerilor Interne al RM privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, impunerea la acțiune și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil. (f.d. 6-9)

Instanța reține că **art. 2 din Legea nr. 216/2003 cu privire la Sistemul informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni (în continuarea Legea nr. 216/2003)** definește următoarele noțiuni, *Sistem informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni* ca fiind ansamblu format din resurse tehnice și de program ale tehnologiei informației și comunicației, din resurse umane, din proceduri, mijloace și metodologii de acumulare și utilizare a informației cu caracter criminal, destinat colectării, stocării, prelucrării, transmiterii și utilizării informației, precum și evidenței unice a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni; *informație (date) cu caracter criminal* – orice informație care conține date cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, despre persoanele care le-au săvârșit și pedepsele aplicate, informație despre alte categorii de persoane care au fost luate la evidență în conformitate cu prezenta lege, despre obiectele marcate și cele de anticariat, alte date ce caracterizează infracțiunile și circumstanțele săvârșirii acestora; *cazier judiciar* – document oficial în care se consemnează faptul prezenței înscrierilor în Sistem, luându-se în considerare stingerea antecedentelor penale și/sau aflarea persoanei sub urmărire penală; *certificat de cazier detaliat* – document oficial în care se consemnează faptul prezenței în Sistem a înscrierilor privind tragerea la răspundere penală și rezultatele examinării cauzelor penale, a informației privind antecedentele penale stinse și nestinse ale unei persoane, precum și a informației despre anunțarea în căutare a persoanei.

Totodată, conform **pct. 3 din Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Sistemului informaţional automatizat „Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice", aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 328/2012** (în continuare Regulament), registrul informaţiei criminalistice şi criminologice (în continuare – Registru), ca resursă informaţională specializată, formată pe baza Sistemului informaţional integrat automatizat de evidenţă a infracţiunilor, a cauzelor penale şi a persoanelor care au săvîrşit infracţiuni (în continuare – Sistem), include totalitatea informaţiei sistematizate cu caracter criminal.

Potrivit **pct. 4 din Regulament**, registrul creează un spaţiu informaţional unitar şi constituie unica sursă oficială de informaţii cu caracter criminal pentru participanţii la Registru şi pentru toate sistemele informaţionale ale autorităţilor administraţiei publice centrale care utilizează şi prelucrează astfel de tipuri de date. Datele Registrului se consideră corecte şi veridice pînă la proba contrarie.

În conformitate cu **pct. 15 din Regulament,** introducerea datelor în Registru se efectuează în baza datelor din documentele transmise de participanţi, atît pe hîrtie, cît şi în format electronic. Evidenţa obiectelor informaţionale se ţine conform instrucţiunilor elaborate de posesorul Registrului şi aprobate în comun cu registratorii implicaţi. În cazul depistării unor erori sau inexactităţi în documentele sau datele primite, administratorul Registrului este obligat să informeze despre aceasta furnizorul datelor Registrului şi destinatarii cărora le-au fost transmise date eronate.

Potrivit **pct. 18 din Regulament**, radierea din Registru a datelor incorecte și neveridice se efectuează de către administratorul Registrului în baza documentelor confirmative, cu respectarea strictă a cerințelor privind protecția datelor cu caracter personal. Radierea datelor se face prin inserarea unei note speciale și nu reprezintă excluderea fizică a datelor din Registru.

Potrivit **art. 8 din Legea nr. 216/2003**, informația se stochează în Sistem în ordine cronologică, cu păstrarea datelor inițiale și salvarea celor actualizate. Informația conținută în Sistem poate fi rectificată, modificată și completată în baza datelor din diferite acte de evidență

primară și din alți purtători de informație. Rectificarea, modificarea și completarea informației conținute în Sistem se efectuează conform instrucțiunilor respective, aprobate în modul stabilit la art. 10. În cazul stabilirii de către deținătorul Sistemului a informației neveridice sau incomplete în Sistem, în baza unei solicitări, participanții la Sistem și alte autorități publice sunt obligate să prezinte, în termen de 3 zile lucrătoare de la data parvenirii solicitării, informația necesară pentru asigurarea veridicității și plenitudinii datelor conținute în Sistem.

Instanța de judecată constată că reglementările menționate urmăresc asigurarea unei evidențe exacte și complete a informațiilor referitoare la infracțiuni și la rezultatele examinării cauzelor penale. Prin urmare, simpla împrejurare că antecedentele penale au fost stinse nu transformă, prin ea însăși, informația istorică privind existența unei cauze penale și pronunțarea unei sentințe într-o informație falsă sau neveridică.

Cu toate acestea, legalitatea inițială a colectării și înregistrării datelor nu exonerează autoritățile publice de obligația de a examina dacă menținerea acestora, în circumstanțele concrete ale cauzei și după trecerea unui interval îndelungat, continuă să fie justificată din perspectiva drepturilor fundamentale ale persoanei vizate.

Or, păstrarea datelor cu caracter personal și necesitatea menținerii lor în evidențele autorităților publice constituie chestiuni distincte de veridicitatea informației la momentul înregistrării acesteia. Prin urmare, analiza cererii reclamantului nu se poate limita exclusiv la constatarea faptului că informația corespunde documentelor istorice, ci trebuie să cuprindă și examinarea necesității și proporționalității ingerinței în dreptul la viață privată.

În acest context, instanța reține că art. 28 din Constituția Republicii Moldova garantează respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private, iar art. 54 din Constituție stabilește condițiile în care poate fi restrâns exercițiul drepturilor și libertăților fundamentale.

De asemenea, art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale garantează dreptul oricărei persoane la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului și a corespondenței. O ingerință a autorităților publice în exercitarea acestui drept este admisibilă numai dacă este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și este necesară într-o societate democratică.

Instanța de judecată subliniază că informațiile privind condamnările penale și istoricul penal al unei persoane reprezintă date cu caracter personal care intră în sfera de protecție a art. 8 din Convenție. Păstrarea sistematică a acestor date în registre oficiale, precum și posibilitatea utilizării și comunicării lor ulterioare, sunt susceptibile să afecteze viața privată a persoanei vizate, chiar dacă informațiile respective au fost colectate inițial în mod legal.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat că păstrarea și comunicarea informațiilor referitoare la trecutul penal trebuie analizate în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, de natura datelor, de timpul scurs de la evenimente, de scopul prelucrării și de existența unor garanții suficiente împotriva unei ingerințe disproporționate. În acest sens, sunt relevante principiile dezvoltate în cauzele Rotaru împotriva României, M.M. împotriva Regatului Unit și Gaughran împotriva Regatului Unit.

Instanța de judecată nu ignoră faptul că evidența informațiilor cu caracter criminal urmărește un scop legitim, și anume prevenirea și combaterea infracționalității, asigurarea activității organelor de drept și facilitarea examinării cauzelor penale. Totuși, existența unui scop legitim nu justifică automat menținerea oricăror date pentru o perioadă nelimitată, fără examinarea relevanței lor actuale și a efectelor asupra persoanei vizate.

În speță, instanța acordă o importanță deosebită faptului că informația contestată se referă la o cauză penală din anul 1991 și la o sentință pronunțată la 13 februarie 1992. De la

pronunțarea sentinței și până la formularea cererii adresate autorităților au trecut peste 33 de ani, iar potrivit circumstanțelor invocate de reclamant și necombătute prin probe contrare concludente, acesta nu a mai săvârșit alte infracțiuni în această perioadă.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că antecedentele penale ale reclamantului au fost stinse, iar autoritățile nu au indicat existența unor circumstanțe concrete care să demonstreze că păstrarea în continuare a informației respective, în forma contestată, este indispensabilă pentru prevenirea unei infracțiuni, pentru protejarea siguranței publice ori pentru realizarea unui alt interes public actual și suficient de important.

Instanța reține că stingerea antecedentelor penale nu echivalează cu negarea condamnării și nici nu conduce, în mod automat, la ștergerea tuturor documentelor istorice referitoare la cauza penală. Cu toate acestea, stingerea antecedentelor reprezintă o împrejurare juridică relevantă pentru aprecierea efectelor actuale ale informației și a proporționalității păstrării acesteia.

În acest sens, **art. 54 pct. 4) din Codul penal în redacția anului 1961** prevedea că, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele: 4) care au fost condamnate la privaţiune de libertate cu aplicarea articolului 44/1 din prezentul Cod, dacă în decursul termenului de amînare a executării sentinţei nu vor săvîrşi o nouă infracţiune şi faţă de ele sentinţa pronunţată nu va fi pusă în executare în modul stabilit.

De asemenea, **art. 111 alin. (3) din Codul penal** în redacția anului 2002 stabilește că, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacităţile şi decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Prin urmare, deși aceste dispoziții nu instituie, prin ele însele, obligația de ștergere automată a tuturor informațiilor din registrele criminalistice, ele confirmă că efectele juridice defavorabile ale condamnării nu pot fi perpetuate fără o justificare legală distinctă, prin simpla menținere a informației într-un sistem informatic.

În plus, **art. 4 din Legea nr. 71/2007 cu privire la registre** prevede că, crearea şi ţinerea registrelor se efectuează în baza următoarelor principii: a) legalitatea creării registrului; b) protecţia drepturilor persoanelor fizice şi juridice; c) protecţia datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice; d) continuitatea la ţinerea registrului; e) utilizarea metodei unice de creare şi ţinere a registrelor; f) identificarea unică a fiecărui obiect al registrului, cu utilizarea sistemului de stat al identificatorilor; g) utilizarea sistemului unic de stat al clasificatorilor; h) acordarea accesului sancţionat la datele registrului; i) introducerea datelor în registru într-o singură limbă.

Iar **art. 21 din aceeași lege** prevede că, la ţinerea registrelor ce conţin date cu caracter personal vor fi respectate cu stricteţe drepturile şi libertăţile omului. Modul de colectare, prelucrare, păstrare şi utilizare a datelor cu caracter personal în registrele de stat se stabileşte de lege.

Interpretate sistemic, aceste dispoziții impun autorităților publice obligația de a asigura nu doar exactitatea datelor introduse în registre, ci și respectarea drepturilor persoanei vizate în procesul de stocare și utilizare a informațiilor respective.

Trebuie realizat un echilibru între interesul individului de a fi ''uitat" și interesul societății de a preveni infracțiuni, iar în cazul încetării urmăririi penale balanța nu înclină automat în favoarea ștergerii, a se vedea *mutatis mutandis* cauza *Axel Springer AG împotriva Germaniei*. Aici se impune o mică incursiune în "dreptul de a fi uitat" care nu este consacrat ca un drept autonom, dar este recunoscut ca parte a dreptului la viață privată garantat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Nu există un "drept absolut de a fi șters", ci un drept la limitarea păstrării și difuzării datelor personale atunci când acestea nu mai sunt necesare. Dreptul de a fi uitat este relativ și condiționat, presupune limitarea stocării datelor în timp, ștergerea sau

anonimizarea datelor irelevante, control asupra utilizării informațiilor personale, protecția reputației și identității persoanei. Este, în esență, un drept la ’’memorie limitată a statului”. Dreptul de a fi uitat nu înseamnă ștergerea automată a oricăror date, rescrierea trecutului, eliminarea datelor de interes public, ștergerea datelor necesare autorităților.

În această ordine de idei, dreptul de a fi uitat, ca expresie a art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, impune ca stocarea datelor cu caracter personal să fie limitată în timp, justificată de un scop legitim și supusă unui control efectiv de proporționalitate, inclusiv prin posibilitatea de ștergere sau radiere atunci când aceste date nu mai sunt necesare.

În contextul cauzei *Gaughran împotriva Regatului Unit,* menținerea devine problematică dacă este nelimitată în timp, nu există posibilitate de revizuire, datele nu mai sunt relevante sau necesare, lipsesc criterii clare în lege.

Instanța apreciază că, în circumstanțele particulare ale prezentei cauze, menținerea informației despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și condamnarea reclamantului prin sentința nr. 1-91/92 din 13 februarie 1992, fără o evaluare individualizată a necesității actuale a păstrării acesteia, nu asigură un just echilibru între interesul public urmărit și dreptul reclamantului la respectarea vieții private.

Astfel, nu este suficientă invocarea abstractă a scopului de prevenire și combatere a criminalității. Autoritățile publice trebuiau să examineze natura și vechimea informației, conduita ulterioară a reclamantului, stingerea antecedentelor penale și consecințele concrete ale menținerii datelor, precum și să explice de ce, după trecerea unei perioade atât de îndelungate, păstrarea informației continuă să fie necesară și proporțională.

Or, din conținutul răspunsurilor contestate rezultă că autoritățile s-au limitat, în esență, la invocarea caracterului veridic al informației și a regulilor privind înregistrarea cronologică a datelor, fără a examina în mod efectiv argumentele reclamantului referitoare la dreptul la viață privată și la efectele stingerii antecedentelor penale.

Prin urmare, instanța conchide că răspunsul nr. 8/6-1-Avc.S-181/25 din 14 mai 2025, răspunsul nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23 iunie 2025 și răspunsul nr. 22/2525 din 17 iulie 2025 au fost emise fără o evaluare suficientă a tuturor circumstanțelor relevante și fără asigurarea unui echilibru proporțional între scopul evidenței criminalistice și criminologice și dreptul reclamantului la respectarea vieții private.

În consecință, pretenția privind anularea răspunsurilor contestate este întemeiată și urmează a fi admisă.

Referitor la cerința privind obligarea autorităților publice pârâte să radieze din Registrul informației criminalistice și criminologice informația despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea reclamantului prin sentința nr. 1-91/92 din 13 februarie 1992, instanța reține următoarele.

Potrivit **pct. 5–7 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 328/2012**, 5. Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice este registru interdepartamental şi face parte din registrele de stat. Proprietarul Registrului este statul. 6. Ministerul Afacerilor Interne este posesorul Registrului şi asigură condiţiile juridice, organizatorice şi financiare pentru crearea şi ţinerea acestuia. 7. Deţinător al Registrului este subdiviziunea specializată a Ministerului Afacerilor Interne, căreia posesorul Registrului i-a delegat atribuţiile corespunzătoare. Deţinătorul administrează Registrul şi rezolvă de sine stătător toate problemele privind funcţionarea acestuia, cu excepţia chestiunilor care, potrivit Regulamentului, ţin de competenţa altor participanţi la Registru.

Prin urmare, deși cele două autorități publice au competențe distincte, obligațiile ce le revin în raport cu administrarea și asigurarea funcționării Registrului trebuie realizate în limitele atribuțiilor legale ale fiecăreia. Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, în calitate de deținător și administrator, este autoritatea care asigură efectuarea operațiunilor tehnice asupra datelor, iar Ministerul Afacerilor Interne, în calitate de posesor, trebuie să asigure exercitarea competențelor ce îi revin în vederea realizării măsurii dispuse de instanță.

Instanța reiterează că radierea datelor în prezenta cauză nu se întemeiază pe constatarea caracterului fals al informației privind existența cauzei penale sau pronunțarea sentinței. Măsura se impune ca remediu necesar și proporțional pentru înlăturarea ingerinței nejustificate în dreptul reclamantului la viață privată, în circumstanțele concrete stabilite în cauză.

O interpretare a normelor privind ținerea Registrului în sensul excluderii absolute a posibilității radierii datelor, indiferent de durata stocării și de efectele acesteia asupra drepturilor fundamentale, ar lipsi persoana vizată de un remediu efectiv și ar permite perpetuarea unei ingerințe fără o examinare individualizată a necesității sale.

În aceste condiții, instanța consideră că simpla menținere a datelor în Registru, întemeiată exclusiv pe faptul că acestea corespund documentelor istorice, nu este suficientă pentru a justifica prelucrarea lor nelimitată în circumstanțele prezentei cauze.

În consecință, pentru restabilirea dreptului încălcat, se impune obligarea Serviciului Tehnologii Informaționale al MAI și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, fiecare în limitele competențelor sale legale, să asigure radierea din Registrul informației criminalistice și criminologice a informației privind intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și condamnarea lui Peregudov Denis prin sentința nr. 1-91/92 din 13 februarie 1992.

În ceea ce privește cerința de obligare a autorităților publice pârâte să elibereze reclamantului un certificat de cazier detaliat fără indicarea informațiilor respective, instanța constată că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 216/2003, cazierul judiciar și certificatul de cazier detaliat sunt documente oficiale cu conținut și finalitate distincte. Cazierul judiciar reflectă existența înscrierilor în sistem ținându-se cont de stingerea antecedentelor penale și, după caz, de aflarea persoanei sub urmărire penală, în timp ce certificatul de cazier detaliat consemnează informațiile privind tragerea la răspundere penală și rezultatele examinării cauzelor penale, inclusiv informațiile referitoare la antecedentele penale stinse și nestinse.

Prin urmare, anularea răspunsurilor contestate și obligarea autorităților la radierea informației din Registru constituie măsurile de restabilire a dreptului reclamantului care se impun în circumstanțele prezentei cauze. Aceste măsuri nu echivalează însă cu instituirea, pe cale judecătorească, a unei obligații autonome de eliberare a unui certificat de cazier detaliat, partea urmând, ulterior radierii din Registrul informației criminalistice și criminologice informația despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis *****, prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13 februarie 1992, să se adreseze față de autoritate cu o cerere de eliberare a certificatului de cazier detaliat.

În consecință, instanța apreciază că pretenția privind obligarea autorităților la eliberarea unui certificat de cazier detaliat fără mențiunile respective nu poate fi admisă, urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: c) în baza unei

acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată;

Prin urmare, aceste circumstanțe, impun soluția admiterii parțiale a acțiunii reclamantului, cu anularea răspunsul nr. 8/6-1-Avc.S-181/25 din 14 mai 2025 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, răspunsul nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23 iunie 2025 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și răspunsul nr. 22/2525 din 17 iulie 2025 al Ministerului Afacerilor Interne al RM și obligarea Serviciului Tehnologii Informaționale al MAI și Ministerului Afacerilor Interne al RM să radieze din Registrul informației criminalistice și criminologice informația despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis *****, prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13 februarie 1992. În rest acțiunea urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial acțiunea în contencios administrativ depusă de Peregudov Denis.

Se anulează răspunsul nr. 8/6-1-Avc.S-181/25 din 14 mai 2025 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, răspunsul nr. 8/5-Avc.S-236/25 din 23 iunie 2025 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și răspunsul nr. 22/2525 din 17 iulie 2025 al Ministerului Afacerilor Interne al RM.

Se obligă Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și Ministerul Afacerilor Interne al RM să radieze din Registrul informației criminalistice și criminologice informația despre intentarea cauzei penale nr. 1991032291 și despre condamnarea lui Peregudov Denis *****, prin sentința nr. 1-91/92 pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 13 februarie 1992.

În rest acțiunea în contencios administrativ se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței,
Judecător **Cristina Panfil**